

“Zie, het Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt”

Dierbare Broeders en Zusters,

In deze woorden van Johannes kunnen we drie delen onderscheiden: eerst en vooral de uitroep: “zie”; vervolgens het object van onze aanschouwing, namelijk het “Lam Gods” en ten tenslotte de opdracht van dat Lam, namelijk de zonde van de wereld wegnemen.

Eerst en vooral dus de uitroep: zie!

In de korte evangelielezing van vandaag wordt het werkwoord zien niet minder dan vijf keer herhaald, in de originele Grieks tekst telkens weergegeven door een ander woord: “De Doper *zag* Jezus naar zich toekomen; hij zei: *Zie* het Lam Gods; hij heeft de Geest uit de hemel *zien* neerdalen op Jezus; de Vader had tot hem gesproken: “op wie gij de Geest zult *zien* neerdalen”; en tenslotte voegt hij er nog aan toe: “Ik heb het zelf *gezien*”.

Het mag dus duidelijk zijn dat zien, zowel voor de Evangelist Johannes als voor de Doper, uiterst belangrijk is. Zij sporen ook ons aan te zien, te kijken. Natuurlijk niet zomaar te kijken naar eender wie of eender wat, maar te kijken naar het Lam Gods, naar Jezus Christus.

Hoeveel problemen zijn er niet, hoeveel verwarring is er niet, hoeveel verdriet en onenigheid, zowel in ons persoonlijk leven als in het leven van de Kerk, omdat wij onze blik niet gericht houden op Jezus Christus. In plaats van te kijken naar onze Heiland, onze Verlosser, “de Weg, de Waarheid en het Leven”, “de Alfa en Omega, de Eerste en de Laatste, het Begin en het Einde!” (Op 22, 13), sluiten we ons liever op in onze eigen beperkte menselijke denkwereld. Dat voelt veilig aan, alsof we zelf alles onder controle hebben. Maar dat is natuurlijk enkel schijn en de gevolgen zijn vaak desastreus. We moeten dus durven de zeepbel van ons zelfgenoegzaam, antropocentristisch wereldbeeld te doorprikken en de volle plaats laten aan God.

Niet de politiek, niet de economie, de ecologie of wat dan ook, maar enkel de Waarheid in Jezus Christus kan ons bevrijden.

Maar dan moeten we Jezus natuurlijk wel kunnen en willen zien. Dat betekent dat we moeten kijken, actief moeite moeten doen om Jezus te zien: doorheen de lezing van de Heilige Schrift, doorheen het gebed, met name de Rozenkrans, doorheen het luisteren naar de verkondiging van het Evangelie, enzovoort. Zo verschijnt geleidelijk aan de Persoon van Jezus voor onze ogen. Zien dat betekent dus kijken, lezen, horen, voelen, begrijpen.

Maar er is iets wat nog veel belangrijker is dan dat alles: zien is namelijk eerst en vooral: *aanschouwen*. Jezus in stilte aanschouwen, aanbidden met name in het Allerheiligste Sacrament van de Eucharistie. De hemel is niets anders dan kijken naar Jezus en door hem worden bekeken. Zonder de aanschouwing van Jezus in de Eucharistie, in de Aanbidding van het Allerheiligst Sacrament is het onmogelijk om ver door te dringen in de kennis van God.

Zie: dat is het eerste woord van Johannes uitroep! Vervolgens voegt hij eraan toe: Zie, het Lam Gods. Jezus is het Lam van God. Wij kijken naar, wij aanschouwen, wij bewonderen geen superheld, geen brullende en klauwende, Vlaamse, Hollandse of Limburgse Leeuw, maar een onschuldig en weerloos Lam. Het ware Paaslam dat het uitverkoren volk beschermde bij de uittocht uit Egypte. Het onbevleete lam vooral, aangekondigd door de profeet Jesaja, dat naar de slachtbank wordt geleid en onze kwalen, onze smarten draagt en omwille van onze zonden wordt doorboord. Ja, de grootste werken komen tot stand niet door de macht van deze wereld, maar in de nederigheid en stilte, in het offer van de onbaatzuchtige liefde.

En zo komen we tot het derde punt: Jezus is het Lam *“dat de zonde van de wereld wegneemt”*. Het is iets wat wij vandaag zo gemakkelijk vergeten, maar Jezus Christus is eerst en vooral gekomen om ons te bevrijden van de zonde. Iets wat geen enkele profeet, geen enkele mens, hoe heilig ook, zou kunnen hebben bewerkstelligd, want *“enkel God kan de zonde vergeven”* (vgl. Mc 2,7). Door Zijn lijden en Kruisdood heeft Jezus, als Dienaar¹ en Zoon van God, de mensheid verzoend met Zijn Vader. Hij nam onze zonden op zich, en offerde ze als het geslachte Lam op het altaar van het Kruis. En doorheen de Sacramenten van de Heilige Katholieke Kerk, voortgekomen uit Zijn Lichaam en Bloed, kunnen wij telkens opnieuw deze verzoening in ons eigen leven laten doordringen. Daar kunnen wij niet dankbaar genoeg voor zijn. In de Apocalyps roept Sint-Jan het uit: *“Zalig zij die hun klederen blank hebben gewassen in het Bloed van het Lam... Zij zullen geen honger meer hebben, noch dorst...; Want het Lam...zal hen weiden, zal hen voeren naar de waterbronnen des levens! Dan zal God wegwissen alle tranen uit hun ogen!”* (vgl. Op 7, 14 ev; 22, 14). De Herder is Lam geworden, het Lam wordt Herder.

“Zie het Lam Gods, dat de zonde van de wereld wegneemt.” Amen.

¹ ‘Talya’ kan trouwens zowel ‘Dienaar’ als ‘Lam’ betekenen in het Aramees.